

vara mindre påstående: man får
icke tillägga Gudomen Anthro-
pisk gräthiska videlser. Men var
Luther så dum, att han icke kunde
hålla mellan en Uppretad faders
Vrede, och Rättis Känslans kraf?
1450. Hvad som ännu mera för-
villas begreppet, är Theologernas
påstående, att endast den men-
ska Naturen i Christo har lidit
det divina Natura addit på-
tium. Denna lära har fått namn
af "Allojafis" Då filosofen själv
är så kall och känslös, att han
icke kan erfara något mora-
liskt lidande af sina Barns mo-
raliska förnedring. ja menar
han, att Gud är glä samma
fält. Men Luther kunde icke
gilla Allojafis, emedan han kän-
de, att Skagarna själv lidit för
1451. Theologerna hafva befriat
Verlden från Faders vrede eller
Skagars mord, då de förklarar
faktum, att icke meniskheten,
utan Gud Fader har lagt vren
den Syndstraff på Skagaren.
Det var således icke de

de Ogudaktiga Barnen, som för-
orsakset sin himmelske Fader detta
lidande. Meniskligheten kan så-
ledes icke beskylldas för Faders vrede.
1452. När Theologerna ä ena sidan
förringa Meniskens brattsliga förhål-
lande till Gudomaren, ä andra sidan
befria Gudomen från det moraliska
lidandet: ja, har den lutheriske För-
sonings läran, blifvit bortslädd
och besplattad till en lög, och Gu-
domen Överdig Förlökning emellan
Gud och Meniskan; men då Men-
iskan icke har begått majestäts
bråd, ja vida Guld icke är en Drags-
lofa: ja begriper jag icke, hur föne
Meniskan besträfs förlikas med
Gud: och då Gudomaren icke kan
känna ett moraliskt lidande i
och för Meniskhetens moraliska
förnedring: ja har meniskhe-
ten blifvit befriad från Faders-
mord. Hvad behöfves då Förlökning
1453. I luthers tid var åtniått
fadren en Dors Lofa; derföre ke-
ter det uti Augsburgiska bekän-
nelsen -- ut reconciliationet nobis
Patrem. d. v. j. Fadrens vrede skulle
bliskas; Hvar frångå rättfärdighet.